

Oma

Meer dan honderd schoenen had ze kleur bij kleur
hak bij hak. Volgens vier seizoenen in een vele
meterslange klerenkast omdat groen niet bij grijs en
rood niet bij oranje paste

Hoeden in neutrale tinten met kleurige boekettenspel-
den bij drie of meerdere schoenenparen toverden mijn
oma dagelijks in een deftig schilderij. Zij liep nooit
op platte. Dat stond plomp

In de gang een onderkast, verstopt achter zomen van
lange winterjassen. Gympies voor de gym, badminton
schoenen, binnen buiten tennisschoenen tussen rackets
Gele harige ballen

Bij bijna elke schoen een andere paraplu . Omdat een
sportschoen zweterig wordt moest ie luchten op't balkon
tussen geraniums en tomatenplantjes. Losse binnenzooltjes
droogden krul naast rode pepers.

Soms lag zwoerd er ook te transpireren. Kroepoek goreng
deed ze op d'r sloffen. Onder het wasrek stonden klompen
alle maten, groot tot klein, op een rijtje net als in het raam-
kozijn de dertig tandenborstels

Niemand mocht op haar natte zwartcementen vloer bloots-
voets tanden poetsen. Hout met zwart rubber uit een autoband
over onze kleine wreef. Langs de volle emmers waarin wit
goed lag te bleken, struikelde ik

keer op keer. Die klompen had ze meegenomen met de boot
omdat ze wist dat zulke handige in Holland niet bestonden
alleen die boerse als een speelgoedvissersbootje. De tenen
vrij was veel gezonder

Marion Bloem, juni 2011
www.marionbloem.com